

nævneværdigt Omfang, men man kunde jo vedtage, at den gamle Bestemmelse ophæves for nyoprettede Selskaber. Der er i og for sig ikke Grund til at gøre det alt for let at oprette nye Livsforsikringsselskaber, vi have sikkert alt, hvad vi behøve i den Retning.

I § 57 foreslaas det at skærpe Straffen for den, der søger at skaffe Tilgang for sit Selskab ved at meddele usande eller bevidst urigtige Oplysninger om andre tilladte Selskaber og derved søger at nedsætte disse. Herimod er der ikke noget at erindre, men der bør sikkert gøres en Tilføjelse om Straf ogsaa for den, der for at skaffe Tilgang til sit Selskab eller det Selskab, for hvilket han virker, meddeler usande Oplysninger om dets Fordelagtighed fremfor andre Selskabers. Det er maaske kun en Forglemmelse, at det ikke er kommet med, og jeg henleder da Opmærksomheden derpaa. Men jeg skulde derhos foretrække, at Ordet „bevidst“ blev ombyttet med Ordet „bevislig“, for det er ikke let at føre Bevis for, at nogen bevidst har meddelt urigtige Oplysninger. Det forekommer mig, at den, som vil bruge det Konkurrencemiddel at diskreditere andre, med hans konkurrerende, Selskaber, i hvert Fald maa sørge for at vide Besked med, hvad han forebringer, endogsaa meget nøje Besked, naar han fremsætter Beskyldninger. Han bør ikke gaa fri for Ansvar ved at forsikre, at han selv har troet paa, at hvad han fortalte, var Sandhed. Den Slags Konkurrencemidler ere i højeste Grad utiltalende; det er i alle Forhold utilladeligt at tale ondt om sine Konkurrenter, men naar det, man siger, er usandt, skal man ikke slippe ved at undskylde sig med, at man ikke vidste bedre. Derfor mener jeg, at det var bedre, om der stod „bevisligt usande Oplysninger“ og ikke „bevidst“.

Der kunde efter min Mening være Anledning til at fremsætte en Række andre Bemærkninger, men Emnet er saa specielt og saa lidt populært, at det vil være bedre, hvis man kunde komme til at drøfte det i en snævrere Kreds, om jeg maa bruge det Udtryk. Ærede Medlemmer ville have set, at taget min Gruppe anerkender det betydelige og fortjenstfulde Revisionsarbejde, som her foreligger fra Regeringens Haand, tro vi dog, at flere af Bestemmelserne bør overvejes, inden vi vedtage dem. Jeg gaar nemlig ud fra, at Lovforslaget som det foreligger denne Gang skal gennemføres uden nogen Bestemmelse om, at Loven atter skal fremsættes til Revision i Løbet af en vis Aarrække. Det bør man helst undgaa ved

alle Love, hvor ikke særlig Grund kunde tale derfor, saaledes som Tilfældet netop var ved Livsforsikringsloven af 1904. Men i saa Fald bør man være særlig omhyggelig for at undgaa, at der kommer nye Bestemmelser, som kunde give Anledning til nye og begrundede Indvendinger. Jeg kunde tænke mig, at der kunde være nogen Anledning til at søge Oplysning om Stemningen hos Selskaberne for de mere væsentlige Ændringers Vedkommende. Man har gennem Breve meddelt mig, og jeg har ogsaa læst det offentligt, at der ikke er sket nogen saadan Henvendelse til Selskaberne, og at der ikke har fundet Konference Sted. Jeg synes dog, at det var rigtigt, om Selskaberne fik Adgang til at tale om Lovforslaget, inden det bliver vedtaget. Jeg kunde tænke mig, at det var hensigtsmæssigt, om vi fik en Forhandling i Gang med dem. I sin Tid, da Talen var om ved Livsforsikringsloven at skabe den størst mulige Sikkerhed for *Befolkningen*, har jeg, da jeg i 1899—1900 fremsatte Lovforslag derom, udtalt, at Selskabernes Misforståelse med at blive underkastet Kontrol kunde der ikke tages Hensyn til. Det var ikke for Selskabernes Skyld, at vi vilde have en Livsforsikringslov, det var for Befolkningens Skyld; Selskabernes Ønsker kunde i alt Fald først komme i anden Række. Men nu, hvor ingen af de foreslaaede Bestemmelser, saa vidt jeg kan se, tager Sigte paa yderligere at værne Publikums Interesser, men kun paa at imødekomme Ønsker fra *Livsforsikringsselskaberne*, mener jeg omvendt, at der bør tages Hensyn til dem, og at det i alt Fald vilde være godt at kende deres Ønsker, der jo ikke alle sammen ere Fællesønsker — inden det høje Ting tager sin Beslutning.

Paa denne Maade anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til Velvillie fra alle Sider og til videre Fremme.

Falbe-Hansen: Dette Lovforslag er jo forelagt i Henhold til en Bestemmelse i Livsforsikringsloven af 1904 om, at Loven skulde forelægges til Revision i Rigsdags-samlingen 1911—12. Efter min Erfaring har Loven af 1904 om Livsforsikringsvirksomhed i alt væsentligt virket gavnligt, dels paa Grund af Lovens Bestemmelser, dels paa Grund af den forstandige Maade, hvorpaa Staten og dens Tilsynsraad have ført den ud i Livet. I og for sig havde det maaske været bedre, om man havde ventet nogle Aar med at forelægge Revisionsforslaget, indtil man havde haft fyldigere Erfaringer, men Loven har jo som sagt